

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj-se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vrhunec pangermanske nesramnosti.

Pred nami leži lična knjižica noseča naslov: „Cilli von Michel Knittl. Illustriert von A. Kasimir. Druck und Verlag Joh. Rakusch, Cilli.“ Knjižica se je že dlje časa oznanjevala po nemških lističih kot nekaj kažipot po Spodnjem Štírskem. — Prav zadovoljni smo bili torej prečitavši navedeni naslov, misleč: prav tako, da se tujim turistom, potujočim križem krasnega Malega Štajerja in zlasti po divni Celjski okolici poda v roko nekaj domač „Bädecker“. — Niti sanjalo se nam seveda ni, da bi se i v brošurico tako nedolžne in poučne tendence zamogla zasejati lulika slepe politične strasti, to pa tem manj, ker se nam je napovedal kot pisatelj c. kr. profesor na Celjski gimnaziji, torej mož, ki mu je na brigi pouk nemške in slovenske dece. — A jedva smo jeli prebirati knjižurico, osvedočila nas je njena vsebina o nasprotnem, prisilila nas do zavesti, da je naslov le krinka, pod katero se skriva dovolj prozorno — pravi pravcati pamflet na narod slovenski, pamflet, kakeršnega bi zaman iskali celo v predalih sicer v tej stroki silno plodovite nemško-štajerske žurnalistike.

Prezrli bi še sicer tudi povsem neumestno, zelo surovo do redkih izjem neresnično opazko, da je slovenski kmet štajerski bahač, prepira željen, kvartopirec itd., a to kar se drzne pisariti obscurni privandranec Michel Knittl o slovenski inteligenciji na Štajerskem, to pač presega vse meje najpriprostejše dostojnosti, kaj takega se more roditi pač le v puhlih možganih slepe pangermanske strasti polnega in slovenskega kruha pijanega nemškega pisana.

Svojim očem nismo verovali in gorka kri nam je silila v glavo prečitavšim v napominani knjižuri stavek: — „Cilli ist deutsch und war immer deutsch. So lange der deutsche Beamte den Slovenen an Arbeitslust und gewissenhafter Pflichterfüllung, der Advokat den slovenischen Kollegen an Raschheit und Uneigennützigkeit, der deutsche Kaufmann den slovenischen

Concurrenten an Solidität übertrifft, so lange wird sich das Deutschtum in Cilli erhalten.“

Tu imate slovenski uradniki, odvetniki, trgovci in rokodelci; vi niste delavni vi se ne zavestate svojih dolžnostij, vi ste sebični in nesolidni, — in vse to vam pove na ves glas v knjižici namenjeni tujcem želečim spoznavati vašo domovino in vaš rod, pove vam človek, kojemu je izročena vzgoja vaše dece, našega naraščaja! — V lice pluje vam in vsemu narodu slovenskemu v svoji politični blaznosti človeče, ki je slovenski kruh, ki diše slovenski zrak ki opravlja v Slovincih cesarsko službo!

In taki brezkončni nesramnosti nasproti ostanemo naj mirni, gledamo naj mirno, da se po naših tleh širi pamflet pisan s smrdečim blatom najostudnejše narodne zagrizenosti?

Ne tega ne moremo storiti, tega ne prenese niti skoraj že prislovna slovenska ponižnost.

Da bi pa pregrešil tudi le kaj sličnega slovensk profesor, v blaznico bi ga vtaknili, če že ne na križ pribili — kje si torej ekscelenca Gautsch, kje toli nam „prijazna“ vlada, ki suspenduješ vsacega slovenskega uradnika, nad kojega se zlije strupeni žolč naših nasprotnikov?

Skromnejšega zadoščenja tako nesramno žaljen narod pač ne more zahtevati, nego da se pred prag njegovega doma postavi človek, zlorabeč svoj naslov v najostudnejše obrekovanje, v najnesramnejše natolcevanje.

Toda dovolj! — Gnusi se nam, da bi se še dalje bavili z duševno in moralno propalico ala Michel Knittl, za trdno pa pričakujemo, da nam bo vlada vsaj v tem slučaju dala ono eklatantno zadoščenje, kakoršnega našim nasprotnikom tudi v najbolj nedolžnem slučaju še nikdar ni odrekla.

Državnim našim poslancem pa gorko priporočamo, naj si to zadevo bolje obranijo v evidenci, nego ono našega vrlega Gregorja Einspieler-ja. —

—II.—

Zborovanje „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“.

Iz Celja, 27. maja. [Izv. dop.]

II.

V navzočnosti kacic sto in dvajset slovenskih učiteljev otvoril je ob deseti uri v prostrani Kozarjevi dvorani glavni zbor gospod podpredsednik, nadučitelj Franc Praprotnik iz Mozirja. Ko je vse pričujoče prisrčno pozdravil in se spomnil presvetlega vladarja, izprosil si je besedo gospod doktor Serbec, ki je pozdravil zbrano učiteljsko v imenu okrajnega zastopa. Na to je dobil besedo predsednik Celjskega učiteljskega društva g. Brezovnik, ki je pozdravil zbor v imenu svojega društva, katero baš letos praznuje dvajsetletnico svojega obstanka in katero je bilo „Zavezo“ v življenje vzbudilo.

Prva točka dnevnega reda je bila razprava gospoda Praprotnika, ki je v izvrstnem govoru, s prepričevalno in ljubeznjivo besedo razpravljal tema: „Učitelj — pospešitelj kmetijstva“. Ta, nad jedno uro trajajoči govor, ki je bil z veliko pohvalo vsprejet, je s kratkimi besedami izražen v sledečih stavkih, ki so se jednoglasno odobrili:

1. Kmetijstvo je bilo vse čase in je tudi še dandanašnji glavni stebel občne blaginje. S kmetijstvom je v najožji zvezi občni napredek človeštva in od njega dobivajo narodi in države svojo gmetno in pravno moč.

2. Pri kmetijstvu bode tudi večina nam v odgoji in pouk izročeni otrok iskala svoje sreče. Potrebno je torej, da se mladini že v šolskodobnih letih po primernih naukih kaže pot, po katerem jim bode v tem stanu možno priti do prave, trdne in stanovitne sreče.

3. V umnem kmetijstvu najde ljubezen do domačije in domovine sploh krepko in močno oporo.

4. Umno kmetijstvo najblažje upliva na vso človeško prav, je torej kaj važno sredstvo pri odgoji mladine.

5. Strokovne kmetijske šole so sicer vse hvale vredne naprave, vendar pa teh šol radi raznih

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko.

V.

(Dalje.)

„Da je to v moji moči,“ odgovori Krištof, ki se je bil mej tem umiril, „zgodilo bi se tako. — A dobro, da ste prišli; nimam uzroka, da bi tajil svoje početje, ali sramoval se ga; prosim Vas Jitkine roke.“

„Ni mi bila tajna ljubezen Vaša do Jitke niti njena za Vas; toda gospod vitez, deli nas globok prepad.“

„Zakaj?“ seže mu Krištof v besedo.

„Tako je v resnici“, ponavlja Dobran.

„Razjasnite mi torej, kakšna je ta ovira?“

„Gospod vitez, storil bodem to, počakajte trenotek.“

Dobran odide po teh besedah v kočjo, kamor je bila Jitka že malo prej odšla.

Čez kratek čas se vrne. V roki je držal sešitek papirjev, ki so vidno v teku časa porumeneli. Krištofu se je bila vzbudila silna radovednost.

„Nisem vam tajil svojega rodu,“ prične Dobran; „zvedite sedaj tudi ostalo. — Te zapiske pisala je roka mojega deda v poljskem mestu Lešni. Evo, kaj je zapisal šestnajsti dan meseca septembra leta šestnajststo jednoindvajsetega.“

Krištof s čudenjem pričakuje pojasnila.

Dobran pa prične čitati:

„Nekaj časa po groznem usmrtenji milega očeta mojega in drugih panov čeških na trgu Staroga mesta Praškega prečital mi je v trdnjavi naši komisar Praškega sodnega tribunala to-le razsodbo: da moram z vso svojo rodbino v tridesetih dneh ostaviti češko zemljo in pod izgubo življenja ne več se vrniti, kakor tudi nihče izmej potomcev mojih. Potem pa mi je ta komisar, kateri je bil zajedna načelnik tisoču cesarskih arkebuzirov, še povedal, da bodem pomiloščen, ako odprisežem utrakvizmu; jaz pa sem odrekel, ker nisem hotel zatajiti vere svojih očetov in vzbuditi jeze božje. Na to je komisar odšel ter še rekel, da mi bode še žal ta trdovratnost. — Čez trideset dni pa je komisar zopet prišel k meni, v imenu cesarjevem mene, ves rod in potomce moje za večne čase pregnal iz dežele ter ukazal svojim baričem, takoj izgnati nas iz grada ter siloma ravnati z nami. Potomcem v spomin napisal sem ime tega komisarja . . .“

Dobran preneha čitati — za trenotje nastane mučna tišina.

„Le dalje čitajte,“ pravi Krištof čez nekaj časa.

Dobran čita:

„Bil je to kruti Španjol, kateri je s Huerto zlega spomina uganjal vsakovrstne grozovitosti; pravo njegovo ime je bilo: don Christoforo cabalero de los Olivos . . .“

Krištof je povsil glavo in molčal. Stoprav čez delj časa vzdihnil je: „O Bog, zakaj še na potomcih kaznuješ grehe očetov!“

Obrnivši se k Dobranu, pristavi to z zamolklim glasom: „To je bil moj praded.“

„Žalibog, gospod vitez, da je bil,“ pritrdi Dobran.

„A zakaj pravite žalibog? Zakaj ste izrekli to besedo? Bi li bilo pravično, čez več sto let grehe prednikov nakladati na moje rame? Sem li jaz odgovoren za njih početje? To so trpke besede iz ust moža, ki si je želel, da bi se vsa nasprotstva ljudska spajala v ljubezni.“

Tako je govoril Krištof. Njegova beseda je bila očitajoča in ne brez učinka. Zadela je Dobrana. Braneč se je dejal:

„Spomini na grozno trpljenje mojih prednikov so se znova vzbudili v meni, gospod vitez.“

okolščin ne more nikdar pohajati masa naroda. Znatni del njihove naloge mora tedaj prevzeti tisti učilni zavod, ki je celemu ljudstvu namenjen, namreč ljudska šola. Ona je v prvi vrsti poklicana, da mej ljudstvom širi in pospešuje umno kmetijstvo.

6. Ljudskošolski kmetijski pouk bodi v prvi vrsti praktičen; o teoriji pa se naj le toliko uči, kolikor je neobhodno potrebno, da se praktični pouk bolje razumi in pojasni.

7. Vsaka šola se naj oskrbi s potrebnimi kmetijskimi učili, zlasti se naj pri vsaki šoli na pravi šolski vrt, ki je najiminitnejše vežbališče naših prihodnjih gospodarjev.

8. Z ozirom na obsežnost kmetijskega pouka naj velja načelo, da je vedno v poštev jemati krajevne razmere, kakor tudi značaj, kakovost in važnost dotične kmetijske stroke.

9. Za učence, ki so iz šole izstopili, se naj ustanove nadaljevalni kmetijski tečaji.

10. Vsaka šola si naj oskrbi in uredi primerno kmetijsko knjižnico v nadaljno izobraževanje.

11. Učiteljskim pripravnikom se mora dati prilžnost, da se že na učiteljski o umnem kmetijstvu v teoriji in praksi temeljito izučé.

12. Šolska oblastva naj kmetijski pouk na vso moč podpirajo in pospešujejo ter naj vse tiste učitelje, ki v tej stroki uspešno delujejo, primerno nagradujejo.

Druga točka dnevnega reda je bila:

„O važnem gmotnem vprašanji slovenskega učiteljstva“; poročevalec g. Lapajne, ravnatelj meščanski šoli na Krškem.

Po mičnem, dejanske denarne razmere razpravljajočem govoru odobril se je stavek: „Zaveza slov. učit. društev“ naj pristopi uradnemu društvu, oziroma banki „Slaviji“.

To se je prepustilo novemu upravnemu odboru, ki bode prigovarjal slovenskim učiteljem, da se zavarujejo n. pr. pri „Slaviji“, ki bode pobiranje zavarovalnin prepustila s 3% provizijo okrajnim učiteljskim društvom, 1¼% pa dajala „Slavija“ od vsake zavarovalne svote „zavezi“ sami.

Tretji predmet je bil:

„O didaktofonu“; poročevalec izumitelj didaktofona g. A. Luznik, učitelj v Skrbini na Primorskem.

Didaktofon, od katerega je imel g. Luznik 2 eksemplara seboj, je nove vrste harmonij, ki olajša petje in sviranje v šolah, kajti je v tesni zvezi z notami in olajša igranje v raznih tonih. Ti instrumenti so tudi jako po ceni; zato priporočamo slovenskemu občinstvu, da podpira slovenskega izumitelja našega. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. maja.

Delegacije

snidejo se dne 4. junija v Budimpešti in 7. junija bode cesar delegatam vsprejel. Pričakovati je, da bode grof Kalnoky delegatom kaj pojasnil sedajni mejnarodni položaj in jim povedal kakšen upliv ima odstop kneza Bismarcka na svetovno politiko. Posebno novega seveda ne bomo zvedeli, ker ministri ob tacihi prilikah skušajo le z raznimi frazami zadovoljiti razne interpelante in resnico, kolikor je moč, prikrijevajo.

„A jaz Vam ne dajem pravice za tako trpka očitanja tem menj, ker Vam ni tajno, da moja vest ne odobrava početja mojega prednika, katerega nikakor ne morem popraviti.“

Dobran je hotel odgovoriti, a zabranil mu je to obupni krik nekoliko ljudij, ki so prepadeni in prestrašeni pribežali h koči. Zajedna začulo se je v daljavi nekoliko strelav.

Dobran in Kristof hitita gledat, kaj se je zgodilo.

Jedva sta bila pred kočjo, odkoder je bil razgled po okolici, ugledata Koniaša, obkoljenega od tolpe ljudij, in mahajočega z rokama po zraku. Čula sta, kako je klical:

„O groza, groza! Bog kaznuje Sodomo in Gomo za njih grehe. Glejte vojsko tam, grešniki! Glejte, kako gredo proti gradu!“

„Vojaki v grad?“ ponavljata z jednim glasom Dobran in Kristof, kateri vpraša Koniaša, stopivši k njemu:

„Kje je moja mati, kje sestra?“ To je izgovoril v velikem strahu, kajti on in Dobran sta sedaj že dobro videla francosko četo, idočo po cesti proti gradu. (Dalje prih.)

Deželnozbornske volitve

bode na Štajerskem dne 27. junija za kmetske občine, dne 30. junija za mesta, trge, trgovske in obrtne zbornice in dne 3. julija za veleposestva; na Moravskem bodo pa dne 26. junija za kmetske občine, dne 30. junija za mesta, trge ter trgovske in obrtne zbornice in dne 3. julija pa za veleposestvo.

Občni zbor nemškega „Schulvereina“

bil je v ponedeljek v Linci in je jako dobro pokazal značaj tega društva. Udeležili so se ga razni zastopniki nekaterih društev v rajhu, katere je predsednik z velikim veseljem pozdravi. Prisotnost zastopnikov nemških izvenavstrijskih društev nam jasno kaže, da to društvo deluje pred vsem le za velikonemške namene. Seveda Nemcem je vse dovoljeno v Avstriji. Kak hrup bi zagnala nemška glasila, ko bi k shodu kacega slovanskega šolskega društva v Avstriji prišli tudi zastopniki podobnih društev v Rusiji! Kako bi kričali o panslavizmu in nevarnosti, ki preti Avstriji!

Vnanje države.

Majorja Panice pravdu

vrši se kaj pristranski. Sodišče ni hotelo privoliti, da bi se ministra Stambulov in Stranski povabila, ter povedala, je li vlada res sama poslala v Makedonijo nekega Gjeorgjeva agitovat. Poslednjega so bili Turki zaprli in so potem Panica in njegovi tovariši po posredovanji ruskega poslanštva v Bukureštu dosegli, da so ga izpustili; Bolgarska vlada se pa ni nič zmenila zanj. Obravnava je pokazala, da se hišna preiskava pri Panici ni vršila pravilno. Hišnega gospodarja k preiskavi neso pozvali. Zapisnik je podpisalo več policistov, ki neso bili navzočni, ministerski predsednik Stambulov in predsednik sebranja Slavkov sta pa bila navzočna, zapisnika pa nesa podpisala. Več papirjev, o katerih se je zatrjevalo, da so se našli pri Panici, je najbrž ponarejenih, kajti nihče se ni upal odločno trditi, da so se našli pri majorji, ko je ta temu oporekal. Preiskovalna komisija je pa jako grdo postopala z obdolženci in so nekateri zaradi grdega ravnanja zboleli. Prisilila jih je, da so marsikaj izpovedali, kar ni resnica.

Makedonske zadeve.

Ruski listi predbacivajo bolgarskemu eksarhu, da pospešuje bolgarskoavstrijsko propagando v Makedoniji in priporočajo, da bi Rusija pospeševala velikosrbske ideje društva sv. Save. Nam se dozdeva, da tudi ta svet ni popolnoma umesten. V Makedoniji morali bi Bolgari in Srbi vzajemno postopati. Obema slovanskima narodnostima preti nevarnost pred vsem le od grške strani, zlasti od grške cerkve. Če se Srbi in Bolgari pripravajo mej seboj, imajo od tega korist le Grki. Seveda tudi v tem slučaju se kaže, da mnogi ruski listi ne stojé na slovanskem narodnem stališču, temveč le na ozkem pravoslavnem.

Preosnova francoske vojske.

V vojaški komisiji francoske zbornice je predlagal princ Arenberg, da bi se osnoval nov čin za generale mej divizijskim generalom in maršalom, ki bi odgovarjal činu nemškega poveljujočega generala ali avstrijskega feldcajgmajstra oziroma generala konjice. Sedanja uredba francoskih generalskih činov je v toliko pomanjkljiva, da sta poveljnik divizije in poveljnik voja jednaka po činu in je vendar prvi podrejen drugemu. Vojni minister Freycinet se je vendar izrekel, da je še prezgodaj govoriti o tej novotarji.

Zarota proti Mehiki.

V San Franciscu zasledili so zaroto, kateri je bil namen, odtrgati južni del kalifornijskega polotoka Mehiki in napraviti nezavisno republiko, ki bi pristopila Zjedinjenim državam. Mehicianska vlada je že naznanila vladi Zjedinjenih držav, kaka zarota se pripravlja. Slednja je poslala vojaškemu poveljniku San Diegu pomožnih čet in instrukcij, kako naj zabrani vsako oboroženo ekspedicijo v južno Kalifornijo in jo azoroži. Ameriška križarica „Charleston“ dobila je povelje, da naj straži dotična obrežja in gre na roko vojaškemu poveljniku v San Diegu. Uradi so tudi dobili povelja, da naj morebitne udeležnike zarote zapró in izročé sodiščem.

Dopisi.

S Krškega 25. maja. [Izv dop.] (Odlikovanje gospe Hočevarjeve). Velika in lepa slavnost je bila dne 24. t. m. Naši zani veliki dobrotnici se je zlati križec s krono, katerega ji je presvetli cesar podelil, slovesno izročil. Zjutraj je bil mirozov, ob 10. uri se je zbralo pri glavarstvu odlično občinstvo, uradništvo, meščanstvo, požarna straža, mešč. garda, šolska mladina z učiteljskim, ki je pričakovalo odlikovano dobrotnico, kateri je g. okr. glavlar Weiglein z lepim nagovorom izročil zasluženomenje odlikovanja, zaklicavši presvetlemu cesarju trikratno „Slava“! Na to je g. župan Pfeifer v prav iskrenem in presrčnem nemškem in slovenskem govoru čestital v imenu mestne občine na tem odlikovanji, zasluženem s tolikimi lepimi darovi, katere je še ranjki Martin

Hočevar mestu naklonil in katere je zdaj blaga vdova gospa Josipina Hočevar tako zelo pomnožila. G. župan Roblek, ki je došel na čelu odposlanstva Radovljiškega mesta, kateremu je gospa Hočevarjeva ob priliki cesarske 40letnice velike ustanove naklonila, pozdravil in čestital je odlikovanki z globoko čutenimi besedami ter ji zaklinal krepko: „Živela!“ Mej tem je pred sloopjem svirala godba. Mesto je bilo ta dan z zastavami okrašeno, zvečer pa razsvetljeno. Godba je zvečer svirala pred stanovanjem blage gospe, kateri so bili še naši pevci zapeli tri lepe slovenske pesmi, mej tem, ko se je zažigal umetni ogenj.

Ta dan ostane vsem Krčanom v prijetnem spominu, ne samo bogati gospej, ampak tudi obilnim revežem našim, katerim je ta dan ona 100 gld. po g. županu podarila. Dneva so se celó Slovenci veselili, kajti oni so zadovoljni v svoji skromnosti če kateri naših kapitalistov denarja ne rabi za tuje namene, če tudi ga ne naklanja slovenskim zavodom. Ni namreč čuti, da bi gospa Hočevarjeva odpirala svojo mošnjo nemškemu društvu, ampak daje ga za cerkve in druge dobrodelnne zavode, ki se ne pečajo s politikom in s tem, kar je v zvezi z njo.

Izvestje o delovanji „Dramatičnega društva“ v Ljubljani.

Od 30. marca 1889 do 10. maja 1890.

Poročal tajnik Anton Trstenjak.

(Dalje.)

Važna stvar, s katero se je bavil odbor početkom gledališke dobe, bil je pogovor o uredbi plač igralnega obojja. Odbor je namreč spoznal za potrebno in dobro, da je boljšim igralnim močem treba določiti stalne mesečne plače za dobo gledaliških predstav, torej za dobo 6 mesecev od 1. oktobra do zadnjega marca prihodnjega leta. Za podstavo merila plače vzel je odbor vkupno svoto, katero si je zaslužil pojedinec tekom zadnje igralne dobe. Razlika je torej le v tem, da je angažovan igralec namesto po vsaki predstavi dobival plačo vsakega prvega dne dotičnega meseca. S to naredbo je odbor ugodil igralnemu obojju, na drugo stran pa vsaj nekaj ko uredil gledališke razmere.

Po tem takem bile so stalno plačo angažovane 4 dame in 6 gospodov, ne jemljó v poštev društvenega režiserja, kateremu daje društvo stalno letno plačo. Poleg teh angažovanih močij sodelovalo je še več dam in gospodov, ki so dobivali za vsako predstavo igralno nagrado. Vidi se na prvi pogled, da je ta naredba ugodna za društvo; le treba je angažovane moči toliko porabiti, kolikor so vezane vsled pogodbe. Odbor, kateri je ravnatelj vsega podjetja, bode tudi na to stvar v bodoče obračal vso svojo skrb in pozornost. To namreč, kakor tudi razdelitev ulog, prevažno je za gledališče, kajti od tega je odvisno dobro predstavljanje, kar pa mora biti, je in bode odboru glavna skrb.

Zanimljivo je zvedeti, koliko oboj je sodelovalo pri našem gledališču. Naše gledališče ne more se meriti glede množine gledališkega obojja niti z gledališču manjše vrste, ker ni m. ob. Vender pa je naše gledališko obojje precejšnje: pri drami in opereti z zborom vred sodelovalo je letos 54 oboj, in ako v poštev vzamemo še druge osebe, ki so imele pri gledališču posla, narase to število še za nekoliko oboj več.

Še druga važna naredba je, ki jo je ukrenil odbor. V občinstvu so se večkrat slišali glasovi, da bi mnogim obiskovalcem gledališča bilo ugodno, ako bi se uvela naročba na sedeže. Odbor je določil naročbo na 10 predstav. Vsak naročitelj dobival je gledališki list brezplačno. Tej napravi odzvalo se je občinstvo še precej, kajti marsikomu se je s tem ustreglo, da se mu je zagotovil sedež. Toda tudi tu se je pokazalo, da se bode moralo skrbeti za to, da se v jedni naročbi ne ponavljajo iste predstave.

S posebnim zadovoljstvom poročati je o naši opereti. Kar nam je podala letos opera in opereta, smemo imenovati povoljno. Tudi tu se je storilo, kar se je o naših razmerah storiti dalo.

Zasluga in topia zahvala gre v prvi vrsti zborovodji, g. prof. Gerbiču, damam gospej Gerbičevi in gospici Daneševi, nadalje vsem gospodom sodelovalcem pri opereti (Josip Pavšek, Štamcar, Ravnikar, Perdan i. dr.). Ako pomislimo, da je za kako opero bilo treba čez 40 skušenj, smemo pač trditi, da ni dvojiti o požrtvovalnosti dam in gospodov. V Zagrebu n. pr. dobivala je

opera velikansko podporo in se vendar ni mogla vzdržati; mi pa vzdržujemo opero brez vsake deželne podpore! Nekoliko nam to olajšuje skupno delovanje gledaliških moči, in sicer, da so one moči, ki sodelujejo pri drami, angažovane zajedno za opero. Na ta način dá se z vzajemnostjo vsaj nekaj doseči, in ako želimo, da nam gledališče prospeva, moramo skrbeti za to, da si gledališkega osebja ne ločimo, nego da vse moči skupno porabimo za ono, za kar so sposobne. To postopanje je upravičeno z ozirom na naše male razmere.

Od naše opere sta se ločila letos gospoda Bučar in Piancki; prvi se je šel dalje izobraževati, drugi pa je nastopil svojo službo v Radovljici. Njiju delovanja spomnimo se s tem.

Operni pevci vadijo se pod vodstvom g. prof. Gerbiča, kateri ima s tem ne mali trud. Za gledališke predstave je tudi treba šole, in društvo vzdržuje dramatsko šolo, kateri je namen, vzgojiti in usposobiti mlade moči za oder. Brez dramske šole ne moremo si gledališča niti misliti. Zategadel je „Dramatično društvo“ kaj dobro ukrenilo, da je nastavilo režiserja ter mu izročilo dramatsko šolo, v kateri mu je učiti začetnike dramske umetnosti. Dramatska šola je važna ne samo za predstave, nego tudi za bodoči napredek slovenskega gledališča; dá, smemo celo reči, da je od šole odvisno stalno slovensko gledališče v Ljubljani. Zadnji čas se je ta šola zanemarjala, kar pa omenjam radi tega, da je nujno potrebno, da se dramska šola vzdržuje. Pomisliti je treba, da ne bode društvo večno priklenjeno na sicer prijazne, pa vendar pretesne prostore Ljubljanske čitalnice. Zidalo se bode skoro deželno gledališče; skoro bode stalo to gledališče v vsem sijaji in mi pa nimamo dovoljnega igralnega osebja, s katerim naj bi nastopili v njem. Zatorej se res bojimo, kako boderemo izpolnjevali svojo misijo v novem deželnem gledališču. Igralne moči so premalo številne; neso ni vse stroke zastopane; izkušnja uči, da marsikatera moč odpade vsled znanih uzrokov; no pa človek se tudi postara, a mladega narastaja ni. Glavna naloga bode torej društvu v bodoče, da skrbi za igralni narastaj, da uzdržuje dramatsko šolo ter da vso svojo skrb osredotoči na to šolo. Par moči, naj bodo še tako dobre, ne zadoščuje; a da se dadó usposobiti mlade moči, to smo z veseljem opazovali in to je videl vsakdo, ki je obiskoval slovenske predstave.

(Dalje prih.)

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 23. maja.

(Konec.)

Mestni odbornik Hribar poroča o dopisu deželnega odbora o gradnji deželnega gledališča na prostoru, kjer stoji vila g. Emericha Mayerja, za katero treba plačati 35.000 gld. kupnine. Kranjska hranilnica je obljubila, da, ako se ta prostor izvoli za stavišče, bode izposlovala v izrednem občnem zboru 20.000 gld. podpore iz rezervnega zaklada. Cena ni pretirana. Mesto je obljubilo, da dá 10% za gradnjo novega gledališča, katera je proračunjena na 225.000 gld., torej 22.500 gld. poleg tega pa prostor na cesarja Josipa trgu. Sedaj bi mestni prispevek za gledališče iznašal 30.000 gld. in to bi bilo, ako se gledališče sezida na prostoru Mayerjeve vile, mestu Ljubljanskemu le na korist, ker si obrani potem cesarja Josipa trg. Ljubljanski župan je pisal združenima odsekoma, o katerih imenu poroča g. Hribar, da je zoper prostor na Cesarja Josipa trgu mnogo pomislekov. Isto tako, kakor sosedje trga, ugovarja tudi c. kr. vlada. Če se pa gledališče zida na sedaj nasvetovanem prostoru, imelo bi mesto dvojno korist, kar so uvažali odseki. Ostal bi cesarja Josipa trg, kakor že omenjeno, a poleg tega bi mestna posestva pod Turnom katera imajo skupaj v bližini 64.264 štirjaških sežnjev mnogo pridobila na vrednosti in gledališče bi stalo na najbolj obljudenem kraju. Poročevalec Hribar nasvetuje torej, da se dovoli za stavbo gledališča poleg že dovoljenih 15.000 gld. še 15.000 gld., torej skupno 30.000 gld. a to le s tem pogojem, da se bode gradilo po stavbinskih črtah, kakor jih določijo stavbinski mestni urad.

Mestni odbornik Velkovrh se odločno protivi temu predlogu. To vendar ne gre, da bi se v Spodnji Šiški zidalo Ljubljansko deželno gledališče in ponujani prostor spada v Spodnjo Šiško. Govornik navaja potem še druge razloge proti temu prostoru. V istem zmislu govori odbornik dr. Gregorič in Prosenec in pa Valentinčič, ki se

zelo poteza za cesarja Josipa trg, oziroma nekdanjo Jalenovo hišo, eventualno za Perdanovo stavišče.

Cesarski svetnik Murnik pravi, da ima deželni odbor vso pravico, odločiti stavbinski prostor. Na cesarja Josipa trgu pa se nikdar gledališče zidalo ne bode, ker je vlada odločno proti temu in vsi sosedje.

Mestni odbornik Gogola pravi, da so njegov nasvet, naj se gledališče ne zida na Cesarja Josipa trgu, v obče veselo pozdravili v meščanskih krogih in mu celo na ulicah na tem predlogu čestitali, zatorej zmatra predlogu čestitali, zatorej zmatra predlog združenih odsekov dosti priličnejšim nego prejšnji sklep mestnega zbora.

Mestni odbornik Povše nasvetuje, naj se predlog vrne združenima odsekoma.

Poročevalec gosp. Hribar se predlogu protivi, kajti stvar je jasna in le govorilo se bode toliko ali še več ko danes. Saj ima vsak odbornik svoje prepričanje ali je za predlog ali ne, torej lahko glasuje. Stvar je nujna, kajti do 31. maja treba je odposlati odgovor.

Pri glasovanju vsprejme se predlog Povšetov s 14 glasovi in potem se ob 9. uri seja sklene.

Domače stvari.

— (Va bilo) gospodom upravnim odbornikom „Narodne Tiskarne“ k seji, katera bode jutri, dne 27. maja ob 6. uri zvečer v redakcijski sobi „Slov. Naroda“.

— (Gledališča še zopet — ne bode.) Z obžalovanjem moramo konstatovati, da niti v večerajšnji navlašč „ad hoc“ sklicani seji mestnega zastopa, v kateri bi se imelo definitivno rešiti že tako nujno vprašanje zgradbe deželnega gledališča — ni prišlo do nobenega pozitivnega sklepa. Debata bila je dolgotrajna, semtertja razburjena, celo osebna prav po nepotrebnem, a vseskozi vlekla se je rudeča nit zanikanja in odlašanja, ugnezdil se je neki duh negacije in neodločnosti, in konec vsemu je bil, da niti jeden izmed treh stavljenih predlogov ni dobil večine. Vprašanje zgradbe novega deželnega gledališča — v kolikor je zavisto od sklepov mestnega zastopa — oziroma končna odločitev o prostoru, na katerem se ima postaviti novo gledališče, ni prišlo niti za ped naprej, nasprotno še nazaj, ker po večerajšnjih sklepih zdaj sploh ni vsprejet noben prostor, in razveljavljen tudi stari sklep o cesarja Josipa trgu. To je žalosten, neugoden rezultat. Podrobneje poročamo v prihodnji številki.

— (Gospod Vaso Petričič.) podžupan Ljubljanski je povodom rodbinskega spomina daroval sto goldinarjev ravnateljstvu tukajšnje deželne bolnice, da jih razdeli mej 30 zares ubogih rekouvalescentov, kedar zapusté bolnico.

— (Majnikov izlet.) Jutri dne 29. maja popoldne ob 2. uri napravi „Glasbena Matica“ z gojenci glasbene šole izlet na Drenikov vrh, h kateremu se vabijo stariši in člani tega društva. Ako bode vreme neugodno, bode pa izlet v nedeljo dne 1. junija.

— (Akademično društvo „Triglav“) prosi vse rodoljube, ki bi po zmoti ne dobili vabila k naši slavnosti, naj se blagovolijo oprostiti ker se pri tolikem številu vabil navzlic vsej pazljivosti ni lahko ogniti neljubim pomotam. Ob jednem nam je opozoriti vse udeležence slavnosti, da se bodo ustavljali v Središči tudi brzovlaki, dovažajoči goste. Slavnost bode veličastna, gostje se pričakujejo iz vseh slovenskih in bližnjih hrvatskih pokrajin. Po razvitji zastave gredo društveniki na gomilo bivšega Triglavana, blagega in obče priljubljenega Frana Sajnkoviča, ter položé venec na njegov grob.

— Profesorja Pichlerja truplo) najdeno je bilo, kakor posnamemo prijateljskemu pismu iz Gorice dne 27. t. m. zjutraj ne daleč od tam, kjer je bil pustil obleko, katero so najdlji malo bližje Gorice. Truplo pa je voda najbrž zanesla v skalovje in ker je imelo nekaj obleke na sebi, se je obleka kake skale prijela in je truplo do sedaj tam ostalo, kar je sicer nenavadno, ker je Soča ondu precej deroča. Ker je ta kraj ravno pod Št. Andrežem, so truplo že prenesli na Št. Andreško pokopališče. Prstan so našli na roki ter ga izročili glavarstvu, kateremu se je sploh vse poročilo. Da se je truplo našlo, brzojavil je g. župnik Št. Andreški gimnazijskemu vodji v Ljubljano. Pričakuje se torej tudi iz Ljubljane kakšnega poročila. Takó pismo.

Pristavljamo le še, da je pokojnik dokumente in spričevala ostavil vsa v stanovanji svojem v Ljubljani in tudi nekaj denarja.

— (Dijaški indeksi s fotografijo.) Z bodočim zimskim semestrom stopila bode na Dunajskem vseučilišču v veljavo nova naredba, katera utegne posebno zanimati novo ustopivše dijake. Akademični senat je namreč sklenil, da takozvani indeksi, to so knjižice za upisavanje predavanj in potrjevanje obiskovanja, morajo biti opremljeni s fotografijo njih lastnika, in da ta naredba stopi v veljavo z oktobrom tekočega leta. Tedaj bodo imeli na vseučilišče stopivši dijaki razun drugih dokumentov predložiti dekanatu dotične fakultete še svojo nenalepljeno fotografijo v vizitnem formatu. Na ta način je skrbjeno za vse slučaje, če bode treba konstatirati identičnost lastnika take knjižice. Dijakom utegne iz raznih uzrokov ta nova odredba akademičnega senata biti nepovoljna.

— (Spominska knjižica) izšla je pod naslovom: Slovensko akademično društvo „Triglav“ v Gradci v XV. letu svojega obstanka. Spominski listi ob priliki blagoslovljenja društvene zastave. S sodelovanjem Fr. Mohoriča, Fr. Tomičinška in J. Žolgarja uredil Jožef Rakež. V Ljubljani. Založilo akad. društvo „Triglav“. — Tisk „Narodne Tiskarne“. 21 str. Lična knjižica ima nastopno vsebino: Predgovor. — Triglavov zastava. Pesem, zložil stud. jur. Fr. Mohorič, uglasbil stud. med. A. Švab — Zgodovinske črtice. Izkaz o knjižnici in čitalnici. (Knjižnica ima 954 knjig in 256 muzikalij, čitalnica 25 časopisov.) Imenik vseh bivših in sedanjih udov „Triglava“. Porod društvene zastave. Darovi za zastavo (320 gold. 52 kr.) Knjižica bode dobro došla vsem Triglavanom in njihovim mnogobrojnim prijateljem ter dosegla svoj namen: napeljati pozornost rodoljubnega slovenskega razumnštva na prepotrebno, vsega priznanja in gnotne podpore vredno društvo.

— (Pevsko društvo „Adrija“ v Barokovijah) vabi na veliko veselico, katera bode v nedeljo dne 1. junija 1890. v vrtu gostilne „Al Risorgimento“ (poleg župne cerkve) Vspored: 1. A. Hribar: „Pozdrav gostom“, zbor. 2. H. Ražem: „Himna Adrije“, zbor s spremljevanjem orkestra (novo). 3. Foerster: „Pjevajmo“, zbor. 4. Foerster: „Ave Marija“ iz operete „Gorenjski slavček“, mešani zbor s spremljevanjem orkestra. 5. S. Gregorič: „Domovini“, deklamuje gospodična N. N. 6. H. Volarič: „Kdo vstaja na dan?“, zbor (novo). 7. I. pl. Zajc: „Večer na Savi“, zbor s spremljevanjem orkestra. 8. K. Trifkovič: „Šolski nadzornik“, vesela igra s petjem. 9. Prosta zabava in ples. Mej posameznimi točkami svira Piccolijev orkester. Začetek ob 6¹/₂. uri zvečer. Ustoppina k veselici 30 nč.; sedeži 10 nč. Ker so stroški za to veselico veliki, se radodarnosti ne stavijo meje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 27. maja. Ogerska tovarna za orožje ni doslej zgotovila niti jedne puške. Angleški stroji neso za rabo. Tovarna je onih 40.000 pušk, ki bi jih bila imela letos zgotoviti, naročila v Steyru.

Sofija 27. maja. V pravdi majorja Panice izjavil državni pravdnik, da mej zaseženimi pismi ni nobenega, katero bi služilo v dokaz, da se je res nameravalo umoriti princa, in da bi bila car ali Hitrovo o tem kaj znala. Državni pravdnik umaknil je zatožbo proti Demetru Rizovu, Najarovu, Nablanskemu in poročniku Stamenovu, predlagal pa, da se Panica, Arnaudov in poročnik Rizov obsodijo na smrt. Glede družih v zaroto zapletenih častnikov in obtožencev predlagal je, da se obsodijo v ječo v zmislu turških zakonov.

Pariz 27. maja. V blaznici v Bycetru spuntali so se v nedeljo blazniki in nevarni zlodejci z opazovalnega oddelka. Jeden bolnikov, nekdanji atlet, razbil je vrata in oprostil še 14 blaznikov, ki so z britvami in kladivi napali paznike. Poslednji morali so bežati. Poklicali so vojske na pomoč. Naposled napravili so z brizgalnico zopet mir.

Dunaj 28. maja. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o državnih podporah za one kraje na Kranjskem, Češkem, Goriškem, ki pomanjkanja trpe. Dalje zakon o maksimalnih tarifih za prevažanje oseb na železnicah, in koncesijsko pismo za lokalno železnico iz Radgone v Ljutomer.

Praga 28. maja. Pri deželnozborski dopolnilni volitvi za fidejkomisno veleposestvo bil izvoljen grof Evgen Černin.

Praga 28. maja. Rudniški strajki bližajo se koncu, ker so delavci uvideli, da je strajk brezuspešen.

Razne vesti.

* (Nezgodanemškega cesarja), o kateri je kratko poročal včerajšnji naš telegram, prigodila se je binokšno nedeljo. Cesar vozil se je s svojim svakom, dednim princem meiniškim iz Potsdamskega dvorca s samcem in je konja sam vodil. Konj se je splasil pri necem razpotju, in voz priletel je s silo v zid in se prevrnil. Cesar je skočil že poprej z voza in padel na desno roko, princ pa je ostal v vozu in se prevrnil z njim vred. Nasproti prvim poročilom, da sta oba ostala nepoškodovana, je vendar cesar vsled oteklina na nogi bil zadržan udeležiti se omenjene vojaške slavnosti. Cesarica s tremi najstarejšimi sinovi pa se je udeležila slavnosti, iz česar se sklepa, da nezgoda nima nikakoršne opasne posledice.

* (Velika nesreča na železnici) pripetila se je binokšno nedeljo po noči, blizu cesarjeve graščine Gödölö na Ogorskem. Iz Hatvana prihajajoči tovorni vlak zavozil je z vso silo v osončni vlak, blizu postaje Rakos-Csaba, ter je bilo razdrobljenih več voz zasobnega vlaka, v katerem je bilo mnogo izletnikov binokšnih, mej njimi tudi jedno tiskarsko društvo, vračajoče se v glavno mesto. Dosedaj našli so pet mrtvih, a ranjenih je baje preko 100 oseb. Pri vsem tem bila je še sreča, da so zadnji vagoni zasobnega vlaka bili prazni, kajti ravno ti bili so čisto razdrobljeni, in če bi bilo še število žrtev še mnogo večje. Je-li kriva nepaznost strojevodje tovornega vlaka, kakor trdijo nekateri, to pokazala bode preiskava.

* (Prvi častniki mahomedanci v naši armadi.) Prvim štirim častnikom bosanskim, ki so bili imenovani lansko jesen pri novembarskem avancementu za poročnike, in so bili pravoslavne vere, pridružilo se je v maji sedem novih mladih poročnikov, izmed katerih so trije mahomedanci.

* (Pošten najditelj.) Baron Fedor Nikolič zgubil je v Budimpešti, ko se je peljal na kolodvor, torbo, v kateri je bila dragocena ura in 40.000 gld. Ko je hotel izgubo pri mestnem glavarstvu naznani, je že bil tja prinesel torbo ključarski pomočnik Martin Bernads. Baron je podaril poštemu najditelju 100 gold., po avstrijskem zakonu bi pa bil moral plačati 2500 gold. najdenine.

* (Knjižni tat.) V „Bibliothèque Nationale“ v Parizu zasledili so več malovrednih knjig, katerih ni bilo v zapisniku. Manjkalo je pa več jako dragocenih knjig. Zvedeli so, da je knjige zamenjal 20 letni mladenič, ki si je hotel na laheh način napraviti dragoceno biblijoteko.

* (Ukradena občinska blagajnica.) V Altmünstru so tatovi dne 20. t. m. po noči ukrali občinsko blagajnico, v kateri je bilo za 15.000 gld. obligacij. Drugo jutro našli so vrednostne papirje v neki vodni krnici. Tatje so jih pustili, ker se jih neso upali spečati, in so seboj vzeli le 6 gold. drobiža. Posušeni papirji so zopet varno spravljani, tatje pa še ne.

* (Z dnevnici ušel.) Omenili smo že jedenkrat, da je pobegnul iz Washingtona blagajnik ameriškega parlamenta in odnesel ves denar, iz katerega bi se imele plačevati poslancem dnevnice. Ker ni denarja, sedaj poslanci dnevnice ne dobivajo. Zaostale dnevnice dobé še le, kadar bode dovoljen nov kredit. Poneverilec je pa s seboj odpeljal tudi mlado ženo nekega poslanca.

* (Prvo usmrčenje z elektriko) utegne se vršiti v kratkem v Ameriki, ker je vrhovni tribunal, kakor se brzojavlja iz Washingtona, zavrgel pritožbo morila Kemler-ja proti usmrčenju z elektriko.

* (Vlak ponesrečil) je blizu Stratforda v Newyorškem okrožju, vozeč kacic dvajset delavcev, kateri so imeli popravljati po zadnjih povodnjih poškodovano železnično progo. Na mostu, čegar stebri so bili spodjedeni od povodnji, udril se je vlak in skoro vsi delavci poginili so v valovih reke.

Za vnanjo porabo. Bolečine udov, protinske in revmatične bolezni in vsakovrstna vnetja se z gotovim uspehom ozdravijo z Moll-ovim „Francoskim žganjem“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvoraj založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (55-6)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 24. maja.

Na Dunaji:	5,	7,	62,	32,	23.
V Gradci:	86,	33,	43,	36,	26.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Tuji:
27. maja.
Pri **Slonu:** Truntschnig, Boshitz, Haas iz Trga na Koroškem. — Vitez Wasserthal iz Gradca. — Ravnikar iz Velikih Lašč. — Steiner iz Siska. — Stražek iz Loža. — Peternel iz Slovenske Bistrice. — Dekleva iz Kozjega. — Rosenbacher iz Zagreba. — Zupanz iz Kamnogorice. — Cusolich iz Reke. — Dolenc z Grma. — Hlavanek iz Kamnika.
Pri **Maliči.** Bittner, Steinmasler, Altfater, Schidlof, Lautner z Dunaja. — Constantini z Reke. — Schwachhofer iz Trsta. — Schober iz Korneuburga. — Bauer iz Brixna. Dr. Rossman z Prškega.
Pri **avstrijskem cesarji:** Pader s soprogo iz Postojne. — Vertovc iz Tolmina.

Umrlj s v Ljubljani:
24. maja: Ivan Habe, dijak, 11 let, Mestni trg št. 10, za vnetjem možganov. — Pavel Škof, pisarjev sin, 11 mesecev, Starinarska steza št. 1, za katarom v črevih. — 25. maja: Olga Majcen, železniškega paznika hči, 1¹/₂ meseca, Strelške ulice št. 11, za slabim žolcem. — Jarnež Robida, meščan, 68 let, Florjanske ulice št. 20, za pleuritičnim eksudatom. — Jožef Wolf, gostač, 62 let, Kravja dolina št. 11, za oslabljenjem.
26. maja: Ana Štrekelj, dekla, 57 let, Strelške ulice št. 2, za jetiko.
27. maja: Fran Lukman, kondukerjev sin, 4 mesece, Tržaška cesta št. 12, za božjastjo.
28. maja: Ana Albisser, agentova žena, 29 let, Resljeva cesta št. 13, za jetiko.

V deželni bolnici:
24. maja: Klementina Jeras, strežajka, 56 let, za jetiko. — Mihajl Pintar, gostač, 74 let, za oslabljenjem. — Andrej Rakovič, kajžar, 66 let, za plućnim edemom.
25. maja: Reza Ločilar, gostija, 70 let, za oslabljenjem.

Tržne cene v Ljubljani dne 28. maja t. l.

Pšenica, hktl.	6 97	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5 36	Surovo maslo,	70
Ječmen,	5 04	Jajce, jedno,	2
Oves,	3 57	Mleko, liter,	8
Ajda,	5 20	Goveje meso, kgr.	58
Proso,	4 87	Telečje	56
Koruzna,	4 71	Svinjsko	62
Krompir,	3 57	Koštrunovo	40
Leča,	12	Pišanec	45
Grah,	14	Golob	18
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	178
Maslo, kgr.	91	Slama,	196
Mast,	70	Drva trda, 4 met.	630
Špeh frišen	61	„ mehka, 4 „	420

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. maja	7. zjutraj	730.7 mm.	14.4° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. popol.	729.3 mm.	22.0° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	729.8 mm.	17.2° C	sl. jz.	obl.	
27. maja	7. zjutraj	730.0 mm.	15.2° C	sl. svz.	d. jas.	4.30 mm. dežja.
	9. popol.	730.0 mm.	19.6° C	m. jz.	obl.	
	9. zvečer	731.1 mm.	16.2° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 17.9° in 17.0°, za 2.0° in 0.9° nad normalom.

Dunajska borza dne 28. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	gld. 89.10	včeraj	—	danes	89.05
Srebrna renta	„ 89.90	„	„	„	89.75
Zlata renta	„ 109.50	„	„	„	109.45
5% marcna renta	„ 101.20	„	„	„	101.20
Akcije narodne banke	„ 966.—	„	„	„	966.—
Kreditne akcije	„ 301.25	„	„	„	301.40
London	„ 117.25	„	„	„	117.20
Srebro	„ —	„	„	„	—
Napol	„ 9.35	„	„	„	9.35
C. kr. cekini	„ 5.57	„	„	„	5.57
Nemške marke	„ 57.60	„	„	„	57.55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	50 kr.	„	„
Državne srečke iz l. 1864	100	181	50	„	70
Ogerska zlata renta 4%	„	103	70	„	75
Ogerska papirna renta 5%	„	99	75	„	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	75	„	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	„	116	75	„	75
Kreditne srečke	100 gld.	184	50	„	50
Rudolfove srečke	10	19	—	„	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	149	50	„	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	222	„	25	„	—

Zobozdravnik
AVGUST SCHWEIGER
ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.
Stanuje (908—61) v hotelu „Pri Maliči“, II. nadstropje, št. 23.
Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter domaesti s svojo trajnosti zlato plombo.
Umetne zobe in cela zobovja ustavlja po najnovjših ameriških metodah, ne da bi se odstranile korenine. Za vsak komad jamči.

Vožni red državne železnice

veljaven od 1. junija 1890.
Ljubljana-Trbiž.
Osobni vlaki.

Postaje	Št. 1718 po noči	Št. 1714 zjutraj	Št. 1716 dopol.	Št. 1712 popol.	Št. 1724 zvečer
Ljubljana, j. ž. odh.	12:05	6:45	11:40	4:25	6:10
Ljubljana, d. ž. „	12:09	6:49	11:45	4:30	6:14
Vižmarje	12:19	7:00	11:55	4:41	6:24
Medvode	12:31	7:12	12:07	4:53	6:36
Loka	12:45	7:26	12:21	5:07	6:49
Kranj	1:01	7:42	12:38	5:24	7:06
Sv. Jošt (m. p.)	1:06*	7:47*	12:43*	5:29*	7:11*
Podnart-Kropa	1:21	8:02	12:58	5:44	7:25
Otoče (m. p.)	1:26*	8:09	1:04	5:50	7:31
Radovljica (m. p.)	1:40	8:22	1:18	6:03	7:44
Lesce-Bled	1:47	8:30	1:28	6:12	7:49
Žerovnica (m. p.)	1:58	8:41	1:39	6:23	zvečer
Javornik	2:07	8:50	1:48	6:32	„
Jesenice	2:16	9:00	1:59	6:42	„
Dovje	2:34	9:20	2:18	7:01	„
Kranjska Gora	3:01	9:46	2:45	7:26	„
Rateče-Bela Peč	3:16	10:00	3:00	7:40	„
Trbiž prih.	3:33	10:16	3:16	7:55	„

Trbiž-Ljubljana.

Osobni vlaki.

Postaje	Št. 1713 zvečer	Št. 1715 popol.	Št. 1721 zjutraj	Št. 1717 zjutraj	Št. 1723 zjutraj
Trbiž odh.	6:03	1:15	8:26	2:30	„
Rateče-Bela Peč	6:20	1:33	8:41	2:47	„
Kranjska Gora	6:35	1:47	8:55	3:02	„
Dovje	7:02	2:17	9:21	3:26	„
Jesenice	7:24	2:39	9:40	3:46	„
Javornik	7:31	2:46	9:46	3:52	„
Žerovnica (m. p.)	7:40	2:55	9:55	4:01	„
Lesce-Bled	7:58	3:10	10:06	4:14	8:35
Radovljica (m. p.)	8:05	3:17	10:12	4:20	8:41
Otoče (m. p.)	8:18	3:30	10:23*	4:32	8:52
Podnart-Kropa	8:27	3:39	10:30	4:40	8:59
Sv. Jošt (m. p.)	8:39*	3:51*	10:41*	4:52*	9:10*
Kranj	8:47	3:58	10:47	4:59	9:16
Loka	9:04	4:14	11:02	5:14	9:31
Medvode	9:18	4:27	11:15	5:27	9:44
Vižmarje	9:30	4:40	11:27	5:39	9:56
Ljubljana, d. ž. prih.	9:41	4:49	11:36	5:48	10:05
Ljubljana, j. ž. „	9:45	4:52	11:39	5:52	10:08

Opazka: Vlaka št. 1724 in št. 1723 vozita le od 15. junija do inkl. 15. septembra. — Vlaka št. 1718 in št. 1721 vozita le od 15. junija do 15. septembra vsako sredo, soboto, nedeljo in praznik.
* Vlak ostane na teh postajah le, ako je potreba.

Frizerska in brivska zadruga v Ljubljani
naznanja cenjenemu občinstvu, da bodo od sedaj vsa frizerska podjetja ob nedeljah in praznikih točno ob treh popoldne se zapirala. (441—1)

Hiša na prodaj.
Hiša na oglu št. 130 v Kranji, sredi Glavnega trga, prodajalica, magacin, klet in hlev pri tleh, po 4 sobe v prvem in drugem nadstropju, se prodaja. Več povesta **Rajmund Krisper v Kranji in Fran Krisper v Ljubljani**, Pod Trančo št. 2. (429—2)

Št. 9021. (439—1)

Razglas.
V dodatku k tuurdnemu razglasu z dne 8. t. m., št. 8349, opozarja podpisani magistrat, da je prepovedano psom **dajati torbe, napravljene samo iz mehkega usnja, ker te torbe ne zabranijo grizenja.**
Prestopek te prepovedi zmatral se bode kot prestopek pasjega kontumaca in kot tak postavno kaznoval.
Mestni magistrat Ljubljanski
dne 24. maja 1890.

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov je **koroški rimski vrelec** jako odlična zdravilna studenčnica pri **vratnih, želodčnih, mehurnih in obistnih boleznih**, pri **kataru, hripavosti, kašljanju**, posebno za otroke, poleg tega pa tudi (424—29)
jako fina namizna voda
s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in želodca otežujočih primesi.
Glavna zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u; prodajajo ga nadalje: M. Kastner in J. Klauer; v Kranji: F. Dollenz.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.